

Μονές Μαχαιρά και Αγίου Παντελεήμονα. Πριν την αναχώρησή του, επισκέφθηκε και το Παγκύπριο Γυμνάσιο, όπου προέτρεψε τους μαθητές να θέσουν ανάμεσα τους και το στρατιωτικό επάγγελμα, ώστε η Κύπρος να εξακολουθήσει να αντιπροσωπεύεται στον ελληνικό στρατό.

Μετά την επιστροφή του στην ελληνική πρωτεύουσα, ο Πανταζής φρόντισε να στείλει αριθμό βιβλίων στο σωματείο της γενέτειράς του «Λαϊκή

Ένωση Κυθραίας», για την επιμόρφωση των μελών του. Στο μεταξύ, η κατάσταση της υγείας του επιδεινώθηκε με την πάροδο του χρόνου με αποτέλεσμα, τον Οκτώβριο του 1929, σε ηλικία πενήντα επτά ετών, να αποβιώσει από καρδιακή προσβολή. Τάφηκε με στρατιωτικές τιμές και με δαπάνες της πολιτείας, που τον τίμησε με τον τρόπο αυτό για την τριανταπεντάχρονη στρατιωτική προσφορά του.

Τσας πριν το χάραμα

Τσας πριν το χάραμα του φου, πριχού να ξημερώσει
πριχού να φέξ' η λευτεριά, το πέπλο της ν' απλώσει,
Γράφω με εγκαρτέρηση τους ταπεινούς μου στίχους,
βάζω τη μνήμη μου κριτή τζιαι της καρκιάς τους χτύπους.

Τσας πριν ο ήλιος νεφανεί, απ' του βοριά τα μέρη,
να λυώσει τα παγόβουνα, καλοκαιριά να φέρει.
Τσας πριν ν' ακούσω τα πουλιά γλυκά να κελαηδούσι,
να βγάλει λούλουδα η γη που θα μοσχοβολούσιν.
Γράφω στο άψυχο χαρτί με τρεμάμενο χέρι,
τσας πριν ν' αρχίσει να φυσά της λευτεριάς αγέρι

Σωτήρης Χούτρης